

בש"פ 323/20 - מאיר אוחנה נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון
בש"פ 323/20

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקש: מאיר אוחנה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב
בת"פ 14-07-26228 שניתנה ביום 15.12.2019 על
ידי כבוד השופט א' הימן

תאריך הישיבה: י"ט בטבת התש"ף (16.1.2020)

בשם המבקש: עו"ד אורי קינן
בשם המשיבה: עו"ד שרית משגב

החלטה

ענייננו בפרשנות הנוגעת להיקף החילוט על פי החלטתו של השופט רוזן מיום 28.2.2016.

אומר בקצרה, כי הטענה הנטענת על ידי העורר ולפיה הוחרגה מחצית הדירה שעל שמו של העורר, מהווה התחכמות וגם אינה מעוגנת כלל, לא בלשון ההחלטה ולא ברצינול ההחלטה. השופט רוזן כתב במפורש כי מדובר ברכוש המופיע בנספח לכתב החילוט (נספח א' לבקשה שבפני), ובנספח זה כתוב "הדירה" והשופט רוזן הורה חילוט מחצית הדירה, היא מחציתו של העורר.

כיצד הבין העורר עצמו את ההחלטה ניתן ללמוד מסעיף 139 לכתב הערעור שהגיש בשעתו לבית משפט זה במסגרת ע"פ 8345/15.

עמוד 1

במונחים של המשפט האזרחי בהחלט ניתן היה לטעון, ראשית, כי העורר מנוע ומושתק מלטעון אחרת; שנית, כי העורר מעלה טענה בחוסר תום לב; ועיקרו של דבר - כי האמור בכתב הערעור הנ"ל מעיד כמאה עדים על כך שהעורר עצמו הבין היטב כי מדובר במחצית הדירה הרשומה על שמו.

אשר על כן, הערר נדחה. כפי שהבינותי, בימים אלה מתנהל הליך של פירוק שיתוף על מנת לממש את מחצית הדירה אשר לעורר.

משנדחה הערר ממילא איני נדרש למסגרת הדיונית לבקשות כגון דא.

ניתנה היום, י"ט בטבת התש"פ (16.1.2020), בנוכחות הצדדים.

ש ו פ ט
